

РЕШЕНИЕ

№ 442

гр. Русе, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Аглика Гавраилова

при участието на секретаря Ева Д.а
като разгледа докладваното от Аглика Гавраилова Гражданско дело № 20214500100634 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на П. М. Д., ЕГН *****, от гр. Русе, чрез настойника му Е Й.а Д.а, представляван от адв. В. Н. от САК. В исковата молба се твърди, че на 23.05.2019г. в гр. Русе е настъпило пътно-транспортно произшествие, с участието на л. а. „Мерцедес Ц300“ с рег. № ***, управляван от М. Т. Р., при което е пострадал пешеходецът П. Д.. Произшествието е настъпило на кръстовището на ул. „Дебър“ с бул. „Липник“. Твърди се, че водачът на лекия автомобил Р. е предприела маневра завой наляво и е нарушила правилата за движение по пътищата, като отнела предимството и блъснала пешеходеца, който пресичал по сигнализирана и обозначена пешеходна пътека и при зелен сигнал на светофарната уредба. Във връзка с настъпилото произшествие е било образувано ДП № 295/2019 г. по описа на РУ при ОДМВР - Русе, пр. пр. № 3003/2019 г. по описа на РП - Русе. Водено е НОХД № 14199/2020 г. по описа на РС - Русе, което е приключило с присъда, с която М. Т. Р. е призната за виновна за настъпване на ПТП. В резултат на произшествието на пешеходеца П. Д. са причинени тежки увреждания; откаран е по спешност в УМБАЛ „Канев“ АД - гр. Русе, в Отделение „Неврохирургия“. След като са извършени

съответните прегледи и изследвания, на пострадалия е поставена диагноза Хематома субдуралис акута синистра. САК, Контузио церебри. Фрактура максиле дextrа ет зигоматици дextrа. Имал е и фрактура на 8-мо ребро вдясно, имал е подкожен хематом вдясно фронтно-париетално. Направена е и томография, при която също са установени различни увреждания. Пострадалият е претърпял в следствие множество хирургични интервенции и на 21.01.2020г. е освидетелстван пожизнено от ТЕЛК с трайно намалена работоспособност, с чужда помощ. С Решение № 26/20.01.2020 г., постановено по гр. д. № 667/2019 г. по описа на ОС - Русе, П. М. Д. е поставен под пълно запрещение. В исковата молба се твърди, че според приетата по това дело Съдебнопсихиатрична експертиза, П. Д. той страда от загуба на съзнание, имал е субдурален хематом, контузия на мозъка, счупвания на горна челюст и счупване на 8 ребро. В резултат на това, според експерта, той няма възможност за самостоятелно придвижване, дори и на кратки разстояния. Нарушена е била способността му да се изразява свободно и правилно мислите си, чрез членоразделна реч, не разпознавал буквите, не разпознавал дори цветове. В следствие на произшествието на 23.05.2019г. целият живот на П. Д. се преобърнал и той загубил завинаги нормалния си и физически, и психически живот. По отношение на лекия автомобил, с който е причинено произшествието, към момента на катастрофата е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, при ответното дружество. Със заявление от 28.05.2019г. Е. Й.а Д.а — съпруга и настойник на П. М. Д., е уведомила ЗД „Бул Инс“ АД за настъпилото събитие. Със заявление от 13.05.2020 г., пред ЗД „Бул Инс“ АД е била предявена претенция за заплащане по доброволен ред на застрахователно обезщетение за претърпените от пострадалия пешеходец имуществени и неимуществени вреди. По заявлението за заплащане на обезщетение е била образувана щета 2010013121, по която ответното дружество изразило становище, че няма законно основание за заплащане на застрахователно обезщетение. С допълнително заявление от 14.09.2021г., отново е била предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение по доброволен ред. Ответното дружество отново изразило становище, че няма законно основание за заплащане на такова обезщетение.

Ищецът иска ответникът да му заплати сумата от 350 000лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпените

неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, които са получени като пряка и непосредствена последица от настъпилото на 23.05.2019г. ПТП, ведно със законната лихва, считано от 28.05.2019г. - датата на уведомяване на застрахователя за настъпилото събитие до окончателното изплащане на главницата. Ответникът да бъде осъден да заплати и сумата 3 188.07лв., представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди, изразяващи се в разходи за лечение и медикаменти, извършени като пряка и непосредствена последица от настъпило на 23.05.2019г. събитие, ведно със законната лихва, считано от 28.05.2019г. Претендират се разноските по делото.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, е депозирал отговор на исковата молба, в който излага подробни съображения за неоснователност на предявените искове. Твърди, че пострадалият пешеходец П. Д. с действията си е допринесъл за настъпване на вредоносния за него резултат, като е предприел пресичане на пътното платно, без да се огледа, така че да се увери, че липсват приближаващи се моторни превозни средства. Твърди още, че ищецът е навлязъл внезапно на пътното платно при ограничена видимост и не е предприел никакви действия, за да запази здравето и живота си. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия пешеходец. Ответникът оспорва и наличието на причинно-следствена връзка, между процесното ПТП и твърдените в исковата молба увреждания, причинени на ищеца. Счита, че само част от описаните в исковата молба увреждания са настъпили в следствие на пътния инцидент, а други се дължат на несвоевременна и неправилна медицинска помощ. Оспорва предявените искове и по размер. Ответникът заявява, че сумата от 350 000лв., която се претендира за настъпилите неимуществени вреди е прекомерна и не е съобразена с принципа установен в чл.52 от ЗЗД, за определяне на обезщетенията по справедливост. Счита, че присъждането на обезщетение в прекомерно голям размер, става източник за неоснователно обогатяване. Признава обстоятелството, че е налице застрахователно правоотношение, породено от договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за автомобил Мерцедес Ц300, с

рег.№ ***. Моли исковете да бъдат отхвърлени, като недопустими, евентуално да бъдат уважени в по-малки размери.Претендира разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

От представения Констативен протокол за ПТП с пострадали се установява, че на 23.05.2019г., около 12.45ч, в гр. Русе, на кръстовището бул.“Липник“-ул.“Дебър“ е настъпило ПТП с участието на лек автомобил „Мерцедес“, модел С300 с ДК № ***, управляван от М. Т. Р. и пешеходеца П. М. Д.. От същия протокол се установява още, че при произшествието е пострадал пешеходеца Д. – поставена е диагноза Фрактура на черепа с мозъчен кръвоизлив.

С влязла в сила на 17.11.2021г. по нохд № 20204520201499 по описа за 2020г. на Русенския районен съд, М. Т. Р. е призната за виновна в това, че на 23.05.2019 г. в град Русе, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка «Мерцедес Даймлер Бенц», модел «Це 300» с рег. № ***, нарушила правилата за движение, както следва : чл. 116 от ЗДвП: "Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците..." – като не изпълнила задължението си и не била внимателна и предпазлива към пешеходец;чл. чл.119,ал.1 ЗДвП: "При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре", като не изпълнила задължението си и при приближаване към пешеходна пътека не пропуснала преминаващ по нея пешеходец, като не спряла управляваното от нея нерелсово пътно превозно средство, в резултат на което, по непредпазливост причинила тежка телесна повреда на П М. Д., от гр.Русе, изразяваща се в продължително разстройство на съзнанието, вследствие на постратматичен, органичен, мозъчен синдром и изразена лакунарна деменция, като деянието е извършено на пешеходна пътека. На Р. е наложено наказание за престъпление по чл. 343, ал. 3, пр. последно, б. "а", пр. 1, вр. с ал. 1, б. "б", пр. 1, вр. с чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК.

Между страните не се спори, а и от данните по Констативния протокол и от Проверка за сключена застраховка Гражданска отговорност се

установява, че по отношение на лекия автомобил „Мерцедес“ с ДК № *** при управлението на който е настъпило процесното ПТП, е застрахован със застраховка „Гражданска отговорност“ към момента на катастрофата, при ответното дружество.

От представения заверен препис от решение №26 от 20.01.2020г. на Русенския окръжен съд, постановено по гр.д.№667/2019г. по описа на съд се установява, че П. М. Д., ЕГН*****, от гр.Русе, страдащ от „посттравматичен органичен мозъчен синдром, изразена травмена лакунарна деменция“ е поставен под пълно запрещение.От удостоверение, издадено от Община Русе, се установява, че на основание чл.173, ал.2 от СК, Е Й.а Д.а, ЕГН***** е назначена за настойник на поставения под пълно запрещение П. М. Д..

С нотариално заверено пълномощно рег.№3214/30.03.2020г. по описа на нотариус №*** СВ, Е Д.а, в качеството си на законен представител/настойник на П. М. Д., ЕГН***** е упълномощила Международна асоциация на застраховани или пострадали при катастрофи, Булстат 176246532 и адвокат В. Й. Н., от Софийска адвокатска колегия, да я представляват пред всички застрахователни компании във връзка с ПТП, настъпило на 23.05.2019г.С исковата молба са представени и отправените към ответното застрахователно дружество претенции по чл. 380 КЗ първото заявление е от 13.05.2020г.С писмо от 02.06.2020г. застрахователното дружество е уведомило упълномощения адвокат В. Н., и настойника на пострадалия П. Д. – Е Й.а Д.а, че няма основание да бъде изплатено претендираното застрахователно обезщетение.

По делото са представени епикризи от УМБАЛ – Канев - Русе АД и решения на НЕЛК, от данните по които се установяват получените от пострадалия травми вследствие процесното ПТП и проведеното лечение, както и данни за последващото му здравословно състояние, анализирани от вещи лица –съдебно-медицински експерти в приетата по делото комплексна експертиза. При изготвяне на експертизата вещите лица са съобразили и събраните гласни доказателства. Приложени са фактура и множество касови бележки за закупени консумативи и лекарства, за заплащане на изследвания.

За установяване на търпените от страна на ищеца неимуществени вреди са ангажирани гласни доказателства.Свидетелката В. И. заявява, че познава

семейство Д.и „откакто се помни“, тъй като били съседи.Съпругата на П. Д. – Е, ѝ се обадила още вечерта, в деня на произшествието, за да ѝ каже какво се е случило.Свидетелката отишла в болницата след 2-3 дни, когато премествали пострадалия от Интензивно отделение в отделение по Неврохирургия. Тогава П. бил целия ожулен, главата била превързана, тъй като същата вечер, когато е станал инцидента, претърпял черепно-мозъчна операция по спешност. Тогава той бил абсолютно неадекватен и в безпомощно състояние. В болницата бил около месец, съпругата му била с него по време на целия престой.Свидетелката установява, че пострадалият много трудно започнал да контактува – „отначало само с очи“. По никакъв начин не можел да говори. След време - започнал „отделни думички, но..съвсем не на място“. Не му се разбирало нищо от това, което искал да каже. Имало моменти, когато дори и съпругата си не разпознавал. Изобщо не разпознавал свидетелката.Когато го изписали от болницата, наложило се с него да работи логопед. Свидетелката е присъствала на няколко от срещите с логопед. Твърди, че ищецът и към настоящия момент не може да разпознава буквите – „...и до ден днешен не може да разпознава буквите, не може да чете, не познава цифрите“. Това състояние се запазило и досега - много трудно се контактува с него, това, което се мъчел да каже, според св.И. „по никакъв начин не е свързано с реалността“. В момента бил като малко дете. По цял ден спял, през нощта за няколко часа оставал буден. Станал раздразнителен. Не можел да се обслужва - дясната му ръка е с пареза и не може да борави с нея. Свидетелката има впечатления за това, че ищецът не разпознава приборите за хранене.Непрекъснато трябва да има човек, който да му слага храна, да го води до тоалетна – пострадалият „влачи“ единия си крак.Свидетелката има лични непосредствени впечатления от състоянието на П. Д., тъй като нееднократно е оставала при него, докато съпругата му отива за лекарства или до магазина. С показанията си установява, че преди произшествието Д. бил изключително начетен и интелигентен човек.Работил е като началник военни полети. Като човек бил „ силно привързан към точните науки“.Имал стенд на сърцето, но бил изключително жизнен.Полагал грижи за домакинството – обичал да готви. В компания разказвал вицове. В момента състоянието му нямало нищо общо с това, което е било. Според свидетелката няма положително развитие в състоянието на пострадалия.

Свидетелката К. С., е племенница на П. Д..Видяла Д. веднага в

Интензивно отделение, на следващия ден след инцидента и след операцията. Той бил целия в синини и рани, с абокати на ръцета за вливанията. Главата му била превързана, той самият – в ужасно състояние. Не разпознал съпругата си и свидетелката. От показанията ѝ се установява, че положението на пострадалия било такова, че първоначално не знаели дали ще оцелее. Дълго време не разпознавал съпругата си и племеницата си, а след това започнали да идват някакви „откъслечни спомени“. Ищецът не можел да говори. Свидетелката споделя, че след седмица Д. я разпознал нея самата, но не разпознал своята сестра. Заявява, че и към настоящия момент П. не може да намира думите и тогава просто се запознава с всяко нещо – „все едно за първи път, като малко дете“. Започнал да се учи да чете, но... всъщност и до днешен не може да чете, защото не разпознава буквите. И тази свидетелка установява, че пострадалият не разпознава приборите за хранене – „не може да разпознава вилицата, не може да се храни“. Преди инцидента Д. бил изключително деен, ерудиран и интелигентен човек. Според свидетелката няма възможност за възстановяване. Споделя личното си мнение, че „има напредък, но той е толкова нищожен за тези изминали три години...напредък е това, че казва някои думи, макар и не на място, защото преди това беше съвсем невъзможно....“.

В настоящото производство като свидетел е разпитана и М. Р., управлявала автомобила, с който е причинено пътно-транспортното произшествие. Свидетелката заявява, че на светофара при големия магазин „Кауфланд“ изчаквала две коли, които тръгнали едновременно направо от посока кв. „Жабешкото блато“. Потеглила със своя автомобил бавно да завива наляво, погледнала в дясното огледало-за всеки случай, тъй като се е случвало „да я засичат коли от лява страна“. Според свидетелката – това били двете причини, които са я разсеяли и не могла да види пострадалия.

Във връзка с доказване на механизма на ПТП и възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, и за установяване на получените от пострадалия травми, по делото са изслушани и приети съдебна автотехническа експертиза и съдебномедицинска експертиза.

От автотехническата експертиза е установено, че на 23.05.2019г., през светлата част от денонощието, л.а. „Мерцедес Ц 300 4 матик“ с рег.№ ***,

управляван от М. Р. на 35 г. се е движил по ул. „Лозен Планина“ в гр. Русе. Посока му е била към кръстовището с бул. „Липник“. В 12:47:03 часа автомобилът е спрял преди кръстовището, на стоп линията на средната лента, която е била предназначена за завиване наляво. В 12:47:55 часа, пешеходецът П. М. Д. е започнал да пресича бул. Липник по пешеходната пътека. Посоката му е била от тротоара на магазин „Кауфланд“ към комплекс „Ялта“. Произшествието е реализирано на пешеходната пътека. Към момента на произшествието кръстовището и преминаването по пешеходната пътека е регулирано със светофарна уредба. По наказателното производство безспорно е установено, че пешеходецът е навлязъл на платното за движение при разрешен за него сигнал на светофара. Експертизата, приета в настоящото производство, не констатира никакво неправомерно поведение на пешеходеца, с което да е допринесъл за произшествието.

Както беше посочено по-горе, с влязла в сила присъда водачът на лекия автомобил, с който е причинено произшествието, М. Р. е призната за виновна в причиняването на тежка телесна повреда на П. М. Д., изразяваща се в продължително разстройство на съзнанието, вследствие на постравматичен, органичен, мозъчен синдром и изразена лакунарна деменция.

От заключението по съдебно-медицинската експертиза, приета в настоящото производство, се установява, че вследствие на настъпилото пътно-транспортно произшествие, П. Д. е получил следните увреждания: остър субдурален хематом вляво субдурален - Разположен под твърдата мозъчна обвивка, между нея и паяжиновидната обвивка; Травматичен субарахноидален кръвоизлив. Контузия на мозъка. Фрактура на максиларна и зигоматична кости вдясно / зигоматична кост-скула, кост на лицевия череп/. Фрактура на осмо ребро вляво. Контузия и охлузни рани на дланите и ходилата. Вследствие на нанесените увреждания Д. е бил със съчетана травма – тежка черепно-мозъчна травма, съчетана с гръдна травма. По своя медико-биологичен характер тези травми обуславят посотянно общо разстройство на здравето, опасно за живота. По повод на фрактурите на максиларната и зигоматичната кост, 8 ребро вляво и контузиите на длани и ходила, е проведено консервативно лечение. Проведена е и рехабилитация веднага след изписването от отделението по Неврохирургия. Впоследствие е проведена и друга рехабилитация. Заключението на експертите е, че ищецът е с тежки

усложнения, които са невъзвратими. Това го превръща в инвалид до края на живота му. Болките и оплакванията от фрактурите постепенно са отшумели. Настъпила е хипотрофия на мускулатурата. Към момента пациента е брадипсихичен - Брадипсихия е симптом, характеризиращ се с обобщено забавяне на мисловните процеси. Забавянето се случва на всички нива, както по отношение на генерирането на мисъл, така и при прилагането на различни видове действия и процеси като, когато става въпрос за разбиране на външна информация. Някои от аспектите, които се забавят, са способността на вниманието, способността за преценка и разсъждение, скоростта на реакция. Вещите лица констатира, че към момента Д. е дементен, със затруднено самостоятелно придвижване, поради хемипареза; затруднен словесен контакт, поради сензомоторна афазия – Афазията е езиково нарушение – загуба или нарушение на способността да се възпроизвежда език или да се разбира чужда реч. Причинява се от специфична мозъчна увреда. От заключението по комплексната медицинска експертиза се установява още, че ищецът не разпознава букви и цветове. За придвижване и самообслужване се нуждае от придружител. Вещите лица са категорични, че тези увреди са трайни и не подлежат на възстановяване. От експертизата се установява, че Д. е с намалени захвати. Храни се само с лявата ръка, с лъжица. Не може да се облича и да се обслужва сам. Ходене с помощ – до 20м. В медицинската документация няма данни ищецът да е страдал от предходни заболявания, които да са оказали влияние за настъпване на сегашното му състояние. Становището на вещите лица е, че пострадалият П. Д. е получил своевременно и в пълен обем лечение. Спазени са всички правила, изискуеми по стандарт Неврохирургия. Проведени са необходимите контролни прегледи, както и неколкостратни рехабилитации, с цел подобряване състоянието.

Съдът кредитира експертизите, предвид специалните знания на вещите лица и на обстоятелството, че заключенията са компетентни и обосновани и не се опровергават от други данни по делото. Представената справка от НЗОК за извършени хоспитализации на П. М. Д. преди дата 23.05.2019г. не променя по никакъв начин извода на съдебно-медицинската експертиза, че няма данни ищецът да е страдал от предходни заболявания, които да са оказали влияние за настъпване на сегашното му състояние, тъй като хоспитализациите са заради Хронична исхемична болест на сърцето. В тази насока данни изнася и свидетелката В. И. – на свидетелката е известно, че Д. имал стеноза на сърцето,

но явно това не е пречело да бъде жизнен човек, домакин, с чувство за хумор.

С исковата молба са представени фактура и касови бонове, за извършени разходи за консумативи и лекарства, които не са оспорени от ответника. Нещо повече, в отговора на исковата молба ответникът е направил конкретни възражения срещу предявения иск за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди, а относно иска за обезщетение за претърпени имуществени вреди е заявил, че моли този иск да бъде отхвърлен, с оглед неоснователността на иска за неимуществени вреди. От фактура от 06.03.2020г. се установява, че ищецът е заплатил сумата от 1440лв за титаниева мрежа за краниопластика – Краниопластиката е хирургично лечение за възстановяване на костен дефект на черепа. Представени са преписи от касови бонове, от които е видно, че многократно са били закупувани медикаменти, необходими при лечение именно на причинените на Д. увреждания – например касов бон от 12.06.2019г. – за закупени ноотропил неуротоп сермион фраксипарин – за сумата 89,30лв. Ноотропил - подобрява и възстановява познавателните способности след различни мозъчни увреждания; фраксипарин – забавя или предотвратява образуване на тромби/необходим след операция/сермион - се използва за лечение на остри и хронични мозъчни метаболитно-съдови нарушения - вж.оригинали от л.154до л.230.В повече от 35 касови бележки е удостоверено закупуването на ноотропил; в повече от 10 – Сермион, за закупуване на витамини и магнезий и пр. Представени са и касови бележки за заплатени към УМБАЛ Канев-АД такси.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема за установено следното:

Предвид изложените в исковата молба фактически обстоятелства и наведените доводи, съдът квалифицира правно исковете по чл.432 КЗ вр. чл.45 ЗЗД и чл.86 ЗЗД. Съгласно чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда по НОХД № 20204520201499 по описа на РС-Русе формира сила на пресъдено нещо относно това дали деянието е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца по отношение на причинената тежка телесна повреда на ищеца П. Д., изразяваща се в продължително разстройство на съзнанието, вследствие на постравматичен, органичен, мозъчен синдром и изразена лакунарна деменция.

Не се спори и от представената застрахователна полица е установено, че отговорността на водача на лекия автомобил, с който е причинено произшествието, е застрахована при ответника. По силата на сключения договор, застрахователят се задължава да покрие в границите на застрахователната сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Фактът на тяхното настъпване, вината на причинителя, както и обстоятелството, че те са в резултат от покрит риск по застраховката "Гражданска отговорност", са безспорно установени в настоящото производство.

В резултат на пътнотранспортното произшествие, настъпило на 23.05.2019г., на ищеца са причинени неимуществени вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични блага, не биха могли да бъдат възстановени, поради което следва да се възмездят съобразно критерия за справедливост по чл.52 от ЗЗД, вземайки предвид вида и обема на причинените неимуществени вреди, интензивност и продължителност на претърпените болки и страдания, общовъзприетото понятие за справедливост и общото икономическо състояние на обществото /ППЛВС № 4/1968 г./.

При определяне размера на обезщетението съдът съобразява вида на уврежданията : Остър субдурален хематом вляво; Травматичен субарахноидален кръвоизлив. Контузия на мозъка.Фрактура на максиларна и зигоматична кости вдясно. Фрактура на осмо ребро вляво. Контузия и охлузни рани на дланите и ходилата.Вследствие на нанесените увреждания Д. е бил със съчетана травма – тежка черепно-мозъчна травма, съчетана с гръдна травма.По своя медико-биологичен характер тези травми обуславят постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота.Заключението на медицинската експертиза е, че ищецът е с тежки усложнения, които са невъзвратими.Това го превръща в инвалид до края на живота му.Към момента Д. е брадипсихичен; дементен, със затруднено самостоятелно придвижване, поради хемипареза; затруднен словесен контакт, поради сензомоторна афазия; не разпознава букви и цветове. Тези увреждания са трайни и не подлежат на възстановяване.Тези увреждания са причинили посттравматичен органичен мозъчен синдром, изразена травмена лакунарна деменция, поради което П. М. Д. е поставен под пълно запрещение – вж.решение № 26 от 20.01.2020г. по гр.д.№667/20г. на Русенския окръжен

съд. Следва да се отбележи, че дементния процес е продължително разстройство на съзнанието и винаги протича с прогресивен и необратим ход. От съдебно-медицинската експертиза е установено, че настъпилите увреждания са в причинна връзка с мозъчната травма и увреда при настъпилото произшествие. Последиците от травмата за физическото и психическо здраве на пострадалия са необратими. Инцидентът е обусловил пълна, коренна физическа, личностна, паметова и психоемоционална промяна. Страната е напълно недееспособна, без възможност за възстановяване.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да бъде определено обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 320000лв., което е съобразено с характера и степента на засягане на ищеца, а също и с принципа на справедливостта, залегнал в чл. 52 от ЗЗД. От представените и неоспорени от ответника документи /фактура и касови бонове/ е видно, че ищецът е направил значителни разходи за консумативи, лекарства и изследвания, поради което и искът за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, е основателен. На основание чл.162 от ГПК съдът определя размера на обезщетението за причинени имуществени вреди на 3000лв.

Съдът намира възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия на посочените в отговора на исковата молба основания, за недоказано. На първо място, по делото не се сочат никакви данни, че при пресичането на пътното платно Д. е извършил каквито и да било нарушения на ЗДВП. Напротив, безспорно е установено, че е пресичал на обозначено за това място – пешеходна пътека, при зелен светлинен сигнал. Водачът на автомобила – св.Р., призната за виновна с влязла в сила присъда за настъпилото ПТП, в съдебно заседание заяви, че е била разсеяна от различни обстоятелства и изобщи не е видяла пешеходеца.

Основателността на главните претенции обуславят основателността и на акцесорните по чл. 86, ал. 1 ЗЗД. Ищецът претендира законна лихва върху обезщетенията за претърпените вреди, считано от 28.05.2019 г. В чл. 494, точка 10 КЗ изрично е визирано, че застрахователят по задължителна застраховка "ГО" на автомобилистите не заплаща лихви и съдебни разноски извън тези по чл. 429, ал. 2 и ал. 5 от КЗ при спазване на условията по чл. 429,

ал. 3 от КЗ– не се покриват лихви за времето от датата на деликта до момента на уведомяване на застрахователя. С действащия КЗ е въведена абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на прекия иск на увреденото лице спрямо застрахователя на деликвента по застраховка "ГО" на автомобилистите на основание чл. 498, ал. 3, във връзка с чл. 432, ал. 1 КЗ – отправяне на писмена застрахователна претенция спрямо застрахователя по реда на чл. 380 КЗ. След предявяване на претенцията от увреденото лице за застрахователя е налице нормативно регламентиран срок за произнасяне – чл. 496 КЗ. Непроизнасянето на застрахователя и неизплащането на застрахователното обезщетение е свързано с: изпадане на застрахователя в забава – чл. 497, ал. 1, точки 1 и 2 КЗ – в тази хипотеза той дължи лихва за собствената си забава; възможност увреденото лице да предяви пряк иск срещу застрахователя на основание чл. 498, ал. 3, във връзка с чл. 432, ал. 1 КЗ. В същия смисъл е Решение № 167/30.01.2020 година по т. д. № 2273/2018 година, II т. о. на ВКС на Р България. В случая с исковата молба е представено копие от заявление от Е Й.а Д.а до ЗД Бул инс-АД, с дата 28.05.2019г. В него е посочила, че на 23.05.2019г. около 14.00ч в гр. Русе, на кръстовището на бул. "Липник" и ул. "Дебър" е настъпило ПТП с участието на л.а. "Мерцедес Ц300", с рег. № *** и съпругът на Д.а – П. М. Д., който се е движел като пешеходец на маркирана пешеходна пътека със светофарна уредба. В завлението е посочено, че при произшествието П. Д. е пострадал : фрактури на черепа, мозъчен кръвоизлив и транвми по крайниците. Представено е и известие за доставяне – обратна разписка, от данните по което се установява, че В. И. Д., от гр. Русе е изпратила пратка/пismo до ЗД Бул инс-АД, получено в София на 29.05.2019г. Не е вписано какво съдържа пратката. Със заявление за заплащане на застрахователно обезщетение, вх. № ОК-254880/13.05.2020г. по описа на ЗД Бул инс-АД, адв. В. Н., от САК, като пълномощник на П. М. Д., е предявил претенции за заплащане на обезщетение за причинените на Д. вреди от процесното произшествие. С писмо от 02.06.2020г. дружеството е уведомило пълномощникът на пострадалия П. Д., че към момента няма основания за заплащане на обезщетения, тъй като не са били ангажирани безспорни доказателства за виновността на водача на лекия автомобил, което е абсолютна предпоставка за изплащане на обезщетения по застраховка „Гражданска отговорност“. С допълнително заявление от 14.09.2021г. упълномощеният адвокат отново е предявил претенции пред застрахователя.

С писмо от 20.09.2021г. дружеството е уведомило пълномощника на пострадалия П. Д.– адв.В. Н., както и настойника на пострадалия-Е Д.а, за отказа да изплати обезщетения.

При така установените данни, съдът намира за безспорно установено, че застрахователното дружество е надлежно уведомено за процесното застрахователно събитие на 13.05.2020г. с предявяване на претенцията от увреденото лице. Следователно от 13.05.2020 г. застрахователят дължи законна лихва върху присъдените обезщетения.

Съгласно чл.78 ГПК ответникът дължи на пълномощника на ищеца възнаграждение на основание чл.38 ал.2 от ЗА.Всяка от страните е заявила възражение по чл.78,ал.5 от ГПК. С пълномощно от 07.04.2022г. настойникът на П. Д. – Е Д.а, е упълномощил по делото и адвокат Д. Н.. Договорът за правна помощ между адв.Д. Н. и Е Д.а, е сключен на 07.04.2022г. и в него изрично е посочено, че е уговорена безплатна правна помощ, на основание чл.38,ал.2 от ЗА.Предвид уважената част от исковете на адвоката се дължи възнаграждение от 7990лв. по НМРАВ в редакция към 7.04.2022г.

Ответното дружество е сключило договори за правна помощ на 19.01.2022г. По договор за правна помощ за защита по иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди е заплатило сумата от 600лв. Предвид възражението на насрещната страна и липсата на фактическа и правна сложност на делото по този иск, съдът намира, че дължимото възнаграждение е 453,16лв. Искът е уважен за сумата от 3000лв и отхвърлен за 188лв, поради което на ответника се дължат разноски за възнаграждение в размер на 26,73лв.По договора за правна помощ за защита по иска за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди е уговорено възнаграждение от 10320лв.Дължимото възнаграждение по НМРАВ е 8530лв.Видно от данните по делото, упълномощеният адвокат е представил отговор и писмено становище, а в съдебно заседание дружеството е било представлявано от юрисконсулт. Ето защо възражението на ищцовата страна за прекомерност на заплатените от ответника адвокатски възнаграждения, е основателно.Искът е отхвърлен за сумата 30000лв.и на ответника се дължат разноски съобразно отхвърлената част от иска в размер на 731,14лв.

Ответникът следва да заплати държавна такса върху уважената част от исковете в размер на 12120лв.

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“-АД, ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, представлявано от СП КК да заплати на П. М. Д., ЕГН*****, представляван от настойника си Е Й.а Д.а, ЕГН*****, от гр.Русе, ул.“*** сумата 320000лв /триста и двадесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, както и сумата от 3000лв/три хиляди лева/ представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, причинени от пътно-транспортно произшествие, настъпило на 23.05.2019г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от 13.05.2020г. до окончателното им изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, предявен П. М. Д., ЕГН*****, чрез настойника му Е Й.а Д.а, ЕГН*****, от Гр.Русе против ЗД „Бул инс“-АД,ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, в размера над 320000лв за разликата до 350000лв, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ иска за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, предявен П. М. Д., ЕГН*****, чрез настойника му Е Й.а Д.а, ЕГН*****, от Гр.Русе против ЗД „Бул инс“-АД,ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, в размера над 3000лв за разликата до 3188лв, като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“-АД,ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр.София да заплати на адв.Д. Н.,ЕГН***** от АК-София, с адрес гр.София, ул.“Иван Денкоглу“ №7 сумата от 7990лв. възнаграждение за процесуално представителство на П. М. Д., ЕГН*****, чрез настойника му Е Й.а Д.а, ЕГН*****, от Гр.Русе, на основание чл.38,ал.1,2 от ЗА.

ОСЪЖДА П. М. Д., ЕГН*****, чрез настойника му Е Й.а Д.а да заплати на ЗД „Бул инс“-АД,ЕИК831830482, гр.София сумата 757,87лв. разноски съобразно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“-АД,ЕИК831830482, със седалище и адрес на

управление гр.София да заплати по сметка на Окръжен съд Русе сумата от 12120лв./дванадесет хиляди и сто и двадесет лева/ държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВТАС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____